

واکنش ساعی به انتخابات جنجالی

انتخابات کمیسیون ورزشکاران در حالی با به ریاست رسیدن هادی ساعی برگزار شد که جلسه ورزشی‌ها پر بود از حاشیه و جنجال. جنجال‌هایی که انتظار می‌رفت حداقل در جمع ورزشکارها شاهد آن نباشیم. ساعی درباره انتخابات پر حاشیه این کمیسیون عنوان داشت: «هر انتخابات و رقابتی این‌سوار دارد. بحث‌هایی درباره قوانین بود که من گفتم باید اجرا شود. بحث‌ها فنی و کارشناسی بود. دوستان اطلاعی نداشتند. من اشرف زیادی به آیین‌نامه داشتم چون خودم در جریان آن بودم.» او همچنین درباره اینکه دوپینگ حمیدرضا قلی‌پور از اعضای کمیسیون که البته رابطه فامیلی هم با ساعی دارد، صبح روز انتخابات اعلام شد، گفت: «پنجا می‌خواستند انتخابات را به سمت دیگری ببرند. من نمی‌خواهم اسمم ببرم. وقتی آیین‌نامه‌ای تاییده ندارد و می‌خواهند طبق آن انتخابات را انجام دهند ایراد دارد. من پای این آیین‌نامه را امضا کرده بودم و انتظار داشتم آقای سعیدی از حرف‌های من دفاع کند. او خودش عضو هیات اجرایی است و این آیین‌نامه را امضا کرده بود.» ساعی درباره اختلافات کمیسیون ورزشکاران که در گذشته هم وجود داشت، تصریح کرد: «در گذشته هم مشکلی در کمیسیون نداشتیم. تمام اختلافات بیکسور از کمیسیون تزیق می‌شد. اینکه جلسات لغو می‌شد و برخی از اعضا نمی‌آمدند، موضوع تمام شده است. بنا این است همه دست در دست هم بگذاریم و با رفاقت کار را پیش ببریم. ورزشکاران با هم مشکلی ندارند، سباسبیون هستند که ورزشکاران را مقابل هم قرار می‌دهند. ورزشکاران فهماندند که می‌خواهند به ورزش کمک کنند. امیدوارم آنها از کار خود دست بردارند. فشار روی یکی از اعضا یاد بود آن شخص هم مصاحبه کرد و گفت ناامید شده است. نمی‌خواهم نیش قبر کنم. باید دست به دست هم بدهیم و کار ورزشکاران را جلو ببریم.»

پیکان هم استارت می‌زند

رقابت‌های لیگ والیبال باشگاه‌های کشور قرار است از نیمه شهریورماه آغاز شود. در همین راستا برخی از تیم‌های حاضر در لیگ برتر از چندی پیش تمرینات خود را شروع کرده‌اند و برخی دیگر هنوز دست به کار نشده‌اند. تیم والیبال پیکان از جمله تیم‌هایی است که هنوز استارت زنده و قرار است از روز سه‌شنبه هفته جاری کار خود را آغاز کند. پرافتخارترین تیم ایران و آسیا در سال‌های اخیر دست به جوانگرایی زده بود برای فصل پیش‌رو هم این روند برای آنها ادامه خواهد داشت. خودروسازان بازیکنانی همچون جواد کریمی، پوری‌یالی، سلیم چپرلی، محمدضامون، رضا عابدینی و... را در فصل نقل و انتقالات دست‌داده‌اند و تعداد بازیکنان جوان را جایگزین آنها کرده‌اند. مهدی نفر سرپرست تیم والیبال پیکان همچنین خبر داد که کادر فنی این تیم تغییر چندانی نداشته و تنها داوود آهنگری به نفرات فصل گذشته اضافه شده است.

دادگاه جودو برگزار می‌شود

دادگاه بین‌المللی حکمیت ورزش (CAS) روز جمعه با ارسال نمابری به فدراسیون جودو، برگزار می‌شود دادگاه شکایت ایران از فدراسیون جهانی جودو در روز ۱۶ سپتامبر (۲۶ شهریور) ماه سال جاری در سوییس را تأیید کرد. پس از تعلق جودوی ایران از سوی فدراسیون جهانی، ایران از فدراسیون جهانی به دادگاه بین‌المللی حکمیت ورزش شکایت کرد. مجید زارعیان، سرمربی تیم ملی جودو، محمدضامون زنی، معاون وقت وزارت ورزش و نصر... سجادی، نماینده کمیته ملی المپیک قرار است به عنوان شاهد از سوی ایران در این جلسه شرکت کنند. البته چندی پیش اعلام شد سجادی به سویس نمی‌رود تا خبری شبهه‌ها در این باره شکل بگیرد. حال باید دید که سرانجام سجادی را در تیم‌اعزامی به سوییس خواهیم دید یا نه. همچنین آرش میراسماعیلی رییس فدراسیون جودو و کلای پرونده نیز در جلسه دادگاه حضور خواهند داشت. تاکنون رواید حضور نمایندگان ایران برای حضور در دادگاه صادر نشده است. دادگاه جودو، یکی از مهم‌ترین دادگاه‌ها خواهد بود که نتیجه آن می‌تواند روی تمام ورزش کشور تأثیر گذار باشد.

تراکتورسازی؛ پرستاره، اما کسل‌کننده

صفر-صفر سازی تبریز!

سه تساوی بدون گل در چهار هفته گذشته، تراکتور را به کسالت آورترین تیم این روزهای فوتبال ایران تبدیل کرده است. تیمی که یک دوچین ستاره در اختیار دارد اما در زمین مسابقه، عملانمی‌تواند کاری از پیش ببرد. آنها این هفته حتی روبه‌روی تیم قعر جدولی پیکان نیز متوقف شدند و دو امتیاز دیگر را در مسیر رسیدن به سهمیه آسیا از دست دادند. تبریزی‌ها از زمان پایان تعطیلات لیگ برتر، در ۶ بازی فقط دو بار برنده بوده‌اند و این روزها، اصلا شبیه یک تیم برهنه بالای جدولی، فوتبال بازی نمی‌کنند.

آر بار هنوز

از زمان بازگشت به سطح اول فوتبال ایران، تراکتورسازی در ۶ فصل یکی از چهار تیم بالای جدول لیگ بوده است. در حقیقت اگر از همه رتبه‌های این تیم در این سال‌ها میانگین بگیریم، به رده‌ای بین سوم و چهارم می‌رسیم. با

سوژه روز

سایپا و صادقی؛ همان چیزی که باید باشند

نارنجی رویاساز!

آر باطاری

شکست دیر هنگام روبه‌روی ماشین‌سازی تبریز، سایپا را موقتاً در ده جدول قرار داد. آنها حالا دیگر به مراتب کم‌تر از گذشته با خطر سقوط روبه‌رو هستند. سایپا با یکی از کم‌هزینه‌ترین تیم‌های تاریخش در ادوار لیگ برتر، این بار روشی متفاوت‌تر از همیشه را برای رقابت در این لیگ در نظر گرفته است. روشی که تا امروز به خوبی جواب داده و نشان از تغییر سیاست‌های کلان این مجموعه دارد. آنها به جای جنگیدن برای آرزوهای دست‌نیافتنی، رویای ستاره‌هایی را برآورده می‌کنند که با لباس این باشگاه، به فوتبال ایران معرفی می‌شوند.

سایپا تیم پرطرفداری نیست. هیچ‌وقت هم نبوده است. این تیم هرگز خواهران پرشماری نداشته و هرگز نتوانسته یک استاد یوم کاملان را نجی پوش را به وجد بیاورد. این حقیقتی است که باید در مورد این باشگاه پذیرفت. اینکه آنها به دنبال «قهرمانی» لیگ برتر باشند، نه جماعت گسترده‌ای را شادمان

اتفاق روز

لطفاً تکان نخوردید

مسکن یا دارو؛ میلان پاسخ می‌دهد!

اگر یک نفر از پایان این فصل سری آ غمگین باشد، آن شخص بدون تردید استفانو پیولی است. مردی که این هفته‌ها با میلان نتایجی فراتر از حد انتظار را تجربه کرد. تیم او پس از شروع دوباره بازی‌ها هرگز شکست نخورد و در ۱۱ بازی، هشت بار طعم پیروزی را چشید. در باشگاه میلان، کار جذاب رالف رانگنیک رسماً به پایان رسیده بود و باشگاه تصمیم داشت این چهره را به صورت هم‌زمان به عنوان مدیر فنی و سرمربی، معرفی کند. همه چیز برای برکناری پیولی در پایان فصل مهیا بود اما نتایج قرمز و مشکی‌ها، همه چیز را تغییر داد. میلان با نتایجی درخشان به رده ششم جدول رفت و صعودش را به رقابت‌های لیگ اروپا قطعی کرد. حالا با هر نتیجه‌ای در هفته پایانی رقابت‌ها، جایگاه این تیم تغییر نمی‌کند.

چراکه آنها با هر دو تیم بالا و پایین‌شان در جدول لیگ، چهار امتیاز فاصله دارند. البته که رسیدن به یورولیک برای تیمی در قواره‌های میلان، یک دستاورد بزرگ نیست اما اگر به یاد بیاوریم که آنها از چه شرایطی به وضعیت امروز رسیده‌اند، دیگر نمی‌توانیم روند خوب‌شان را زیر سوال ببریم. به نظر می‌رسد دوران قرظینه حسابی به پیولی و زلاتان ساخته است. چراکه هر دو نفر در اوج آمادگی برگشته‌اند. اولی با تصمیم‌های فنی‌اش، میلان را احیا کرد و دومی با درخشش در زمین فوتبال، درس بزرگی به تیم‌های رقیب داد. تمام کردن فصل در رده‌ای بالاتر از ناپولی نیز، یک نتیجه جذاب برای میلانیستا بود. چراکه مدیران باشگاه فصل گذشته پس از جدایی گتوسو، به شدت زیر فشار انتقاد قرار گرفت و حالا فصل را در

رده‌ای بالاتر از این مربی به پایان رساندند. تغییر ناگهانی در نقشه‌های میلان برای آینده، نتیجه تغییر ناگهانی نتایج این تیم در سری آ بود. با این وجود هیچ‌کس نمی‌تواند با قاطعیت، ایمن تصمیم را درست ارزیابی کند. میلان با رانگنیک، به یک تیم جوان و متفاوت تبدیل می‌شود. تیمی که باید دوران گذار چند ساله را طی می‌کرد تا به تدریج، همان شکوه گذشته را به دست بیاورد. میلان پیولی اما برای بردن همه چیز، عجله دارد و دیگر نمی‌خواهد زمان را از دست بدهد. اگر پروژه پیولی به بن‌بست بینجامد، مدیران باشگاه به خاطر پس‌زدن رانگنیک خودشان را نخواهند بخشید. اینکه موفقیت‌های میلان در هفته‌های گذشته تنها یک مسکن موقتی بوده یا نشانه‌ای از یک پیشرفت بزرگ و مداوم،

نفراتی مثل رضالسدی، مهدی تیکدری، میثم تیموری، سعیدمهری، مسلمی‌پور و خانزاده را جذب کردند. این تیم، رشید مظاهری را به عنوان یکی از بهترین و گرانقیمت‌ترین گلرهای لیگ برتر به خدمت گرفت و حتی رضاشکاری را نیز از چنگ باشگاه پرسپولیس درآورد. برای دومین سال متوالی اما آنها فقط در فصل نقل و انتقالات هیولا بودند و در زمان برگزاری رقابت‌های لیگ برتر، اصلاً تیم ترسناکی به نظر نمی‌رسیدند. تبریزی‌ها با سخاوت خاصی به همه تیم‌ها امتیاز می‌دادند اما مالک باشگاه، متوجه ایراد اصلی تیمش نبود و همچنین در بازار زمستانی، این تیم را به لحاظ بازیکن تقویت می‌کرد.

نگرانی اصلی این روزهای تراکتور، به خط حمله مربوط می‌شود. تیمی که بهترین گل‌زنش یک هافبک است و در بین پنج گل‌زن برتر این فصلش فقط نام یک مهاجم دیده می‌شود، طبعاً در خط حمله ترکیب درخشانی را در اختیار ندارد. مساله مهم بعدی، اعتماد به مهره‌هایی است که فاصله بسیار زیادی با دوران اوج‌شان دارند. مهره‌هایی که زمانی از کیفیتی فوق‌العاده بر خوردار بودند اما حالا دیگر به جز یک نام بزرگ و یک رقم قرار داد بسیار سنگین، چیز دیگری ندارند. بزرگ‌ترین مشکل تراکتوری‌ها اما از دست دادن ثبات فنی است. یک نگاه فنی ثبات، در این باشگاه حاکم نیست. زنوزی باتشخیص خودش برای تراکتور بازیکن می‌گیرد، او دائماً مربی عوض می‌کند و اجازه نمی‌دهد که مربی‌ها فرصت کافی را برای کار کردن در این باشگاه داشته باشند. رسیدن از مصطفی دزینی به سساکت الهیانی، فقط ممکن است از دل نداشتن ثبات و شناخت کافی اتفاق بیفتد. اولی یک مربی خارجی با سال‌ها سابقه حضور در تیم‌های مختلف بوده و دومی یک مربی داخلی که هرگز تجربه سرمربیگری در سطح لیگ برتر را نداشته است. همین

نیز شانس برای رسیدن به آسیا داشته باشد. آنها هر فصل برای قهرمانی بسته می‌شوند اما وقتی قرار است خودی‌شان بدهند، کاری از پیش نمی‌برند و دوباره به همان موقعیت قسب برمی‌گردند. تراکتورسازی در این تابستان، همه‌نفرات کلیدی‌اش را حفظ کرد. آنها بدون آن که هیچ بازیکن مهمی را از دست بدهند،

عملایاید یک بازیگری اساسی را در این تیم رقم می‌زد. با این وجود آنها بدون گرفته‌اند. این تیم فصل گذشته با وجود خرید هم‌زمان سه کاپیتان تیم ملی، در جایگاه پنجم جدول ایستاد. آنها با وجود همه خریدهای نجومی، حتی نتوانستند خودشان را به لیگ قهرمانان آسیا برسانند. یک شکست بزرگ که

مهره‌هایی که زمانی

از کیفیتی فوق‌العاده بر خوردار بودند، حالا دیگر بجز یک نام بزرگ و یک رقم قرار داد بسیار سنگین، چیز دیگری ندارند. بزرگ‌ترین مشکل تراکتوری‌ها اما از دست دادن ثبات فنی است. یک نگاه فنی ثبات، در این باشگاه حاکم نیست

که این دو چهره کوچک‌ترین ارتباط و شباهتی با هم ندارند، نشان می‌دهد که یک سلسبیه دقیق و اصولی در این باشگاه دیده نمی‌شود. با این روند آنها تا یک دهه دیگر نیز رنگ موفقیت بزرگ را نخواهند دید. در دوره‌های موفقیت‌آمیز باشگاه‌ها در لیگ برتر، همیشه ردپایی از ثبات وجود دارد. از قلعه‌نویی و استقلال تا برانکو و پرسپولیس. تراکتور اما چنین فرصتی را برای خودش فراهم نمی‌کند. آنها با روی باز به استقبال شکست می‌روند و چنین نتیجه‌هایی، اصلاً از ارشان نمی‌دهد.

از فروردین سال گذشته تا مراد امسال، انبوهی از تصمیم‌های غلط زنوزی تراکتور را به این روز انداخته است. از اخراج جنجال‌ساز محسن فروزان تا خرید مهره‌های نه‌چندان مفید، خالی گذاشتن خط حمله، استفاده از ساکت الهیانی و در نهایت، کشتن انگیزه تیم با تاکید بر لزوم تعطیلی رقابت‌های لیگ برتر، همه چیز مطلقاً اشتباه بوده است. اینکه تراکتور نتیجه نمی‌گیرد و ماشین‌سازی در گیر بحران است، اصلاً هم «صادقی» به نظر می‌رسد. بین این دو باشگاه یک نقطه اشتراک وجود دارد که با نگاه نادرستش به فوتبال، تیم‌ها را پشت‌سر هم به استقبال شکست می‌برد. یک مالک که پول دارد اما روش درست هزینه کردن آن در فوتبال را بلد نیست.

این باشگاه به شمار می‌رفت. مهیار جباری از دل تست‌های شروع فصل بیرون آمده و چهره‌هایی مثل حاجی عیدی و امیر حسین حسین‌زاده، همگی محصول استعدادیابی‌های باشگاه سایپا هستند. با وجود استفاده از نفرات جوان، نارنجی‌ها این فصل از دوبازی رفت و برگشت با تیمی مدعی مثل سپاهان، دو امتیاز دشت کرده‌اند. تیم بدون شکست روبه‌روی سپاهان، در همین فصل سابقه متوقف کردن شهر خود را، استقلال و فولاد را نیز دارد.

در حقیقت آنها با وجود جوانگرایی، روبه‌روی مدعیان خوب ظاهر شده‌اند و حالا با برد این هفته، از انتهای جدول فاصله دارند. ارزش این پروژه زمانی مشخص می‌شود که مهره‌های جوان امروز باشگاه، در آینده به سطوح بالاتری در فوتبال ایران برسند.

ابراهیم صادقی در دوران بازی، هرگز از سایپا جدا نشد. هیچ پیشنهادی در فوتبال ایران وجود نداشت که بتواند چسب قدرتمند بین این بازیکن و سایپا را بی‌اثر کند. شاید او در دوران مربیگری نیز چنین تصمیمی داشته باشد و برای سال‌ها، روی نیمکت این تیم باقی بماند. شاید هم کمی جاه‌طلب نشان بدهد و به تیم‌های بزرگ‌تری نیز فکر کند. با هر انتخابی‌اما، شروع داستان سرمربیگری او در باشگاه امیدوارکننده نشان می‌دهد. فراموش نکنید که در این فصل به جز او، تنها سه مربی دیگر از شروع رقابت‌ها تغییر نکرده‌اند.

تردید می‌کند که آنها در گذر زمان مشخص خواهد شد. زمان معلوم می‌کند که سقف آرزوهای تیم پیولی، به کجا خواهد رسید. شاید توقع رسیدن آنها به قهرمانی سری آ در فصل آینده، کاملاً دور از ذهن باشد اما اگر آنها از لیگ اروپا به سهمیه لیگ قهرمانان برسند نیز، کاملاً موفق خواهند بود. اینتر با انتخاب‌های درست،

دوباره با گرفته و سبیمای یک تیم آماده را به نمایش گذاشته است. اگر میلان نیز دوباره به روزهای درخشان برگردد، تعقیب کردن لیگ ایتالیا، از چند فصل گذشته جذاب‌تر خواهد شد. شاید در نهایت یکی از همین تیم‌های میلانی، به سلطه ادامه‌دار یووه در سری آ پایان بدهد.